

Nebahat Keskin
Zetip Kombine Tekstil Fb.A.Ş.
Demirhane Cad.219 ZEYTİNBURNU

TÜRK
ÖGÜN
ÇALIŞ
GÜVEN
K. ATATÜRK

Istanbul

TEKSTİL

işçisinin sesi

Sahibi :
Rıza GÜVEN
—Istanbul Tekstil
Sendikası adına—
Yazı İşleri Müdürü :
Bahir ERSOY
Adres : Sıhhiye Apt, Kat : 3
Cağaloğlu — İstanbul
Dizgi : Meydan Matbaası
Baskı : Çetin Basımevi

15 MART 1968

Yıl : 1 — Sayı : 16

Fiyatı : 50 Kuruş

Tenkitden Korkan, İşçiye Hizmet Etmeyen Sendikacılar İşçinin Karşısına Çıkamıyor

Teksif
Eyüp şubesi
tarafından
Defterdar S. B.
fabrikasına
asılan
kongre ilânı
(sağda)

Teksif Sendikasının Sümerbank Fabrikasında Delege
Seçimi İlanı

Yönetmeliğin 45.inci maddesine uyarınca 3.üncü dönem kongresi için
iş yerinde 7/3/68 tarihinde delege seçimi yapılacaktır.

Aynı madde iş yerinde üye mevcudu itibarı ile delege seçilecektir.
Delege seçilmek isteyen üyelerimiz, bu ilan tarihinden itibaren 5 gün için-
de Şubemize yazılı olarak, müracaat etmeleri lazımdır. Ve yönetmenlik icabı
dır. Seçilmek isteyenler 5/3/68 tarih saat 17 de sona eren seçimin yapıldı-
ğı gün izinli veya istirahatli ve devamsızlık sebebi ile oylarını atmayanlar
kurula müracaat halinde oylarını kullanabilirler. Ve sandık kurulunun tespit
ettiği takdirde keyfiyetin yönetmenliğin 45.inci maddesine göre duyurulur.

Teksif'te Seçim Oyunu...

BAŞYAZI

BÜYÜK MAÇ YAKLAŞIRKEN

RIZA GÜVEN
Tekstil Sendikası Başkanı

TEKSTİL 1965 in Ekim ayında kurulmuştur.

Kasım ayında da ilk Genel Kurul toplantısı yapıldı.

Genel Yönetim Kurulu'na seçilen kadro TEK-

1947 yılında ilk kurulan sendikalar, Tekstil iş koluna ait sendikalardı. Bu gerçeği hepimiz biliyoruz. O günden bu yana bütün şube kongrelerine sendikanın üyeleri katılır, yöneticileri, alınan kararları, yapılan işleri tenkit eder, oyunu kullanır, beğendiği yöneticileri yeniden seçer beğenmediği yöneticileri seçmez, değiştirirdi. 19 Mayıs 1967 tarihinde Yargıtay'ın karar ve ilâmları ile kanunsuz davrandıkları anlaşılan kişiler tarafından Ankara'da kaçak olarak yapılan Teksif kongresi'nde ise üyelerin, oy kullanma, yöneticileri tenkit

SİF'in İstanbul Şubesinde görevli iken tertipli bir Genel Kurul'un iptaline dâvâ açtıkları için Sendikadan çıkarılan ve haklarında 527.949.— lira zimmet, irtikâp, ihtilâs, emniyeti suiistimal ve usulsüz sarf yaptıkları iddiası ile dava açılan Sendikacılar-dan meydana getirilmişti.

İstanbul'da ilk dönem Toplu İş Sözleşmelerinin bitmesine de beş ay gibi çok az bir zaman kalmıştı. İşte bu ortam içinde, TEKSTİL Yöneticileri örgütlenmeğe dönük çalışma yaparken, TEKSİF Genel Merkezi ve Tüzüğe aykırı olarak kurduğu altış şubesiyle iftira tezviri ve yalanlarla dolu beyannameler, bültenler yayımlıyor yirmi bin lira karşılığında yaptırıp kitap haline bastırıldığı uydurma Mali Müşavir raporlarını dağıtarak çamur atmağa devam ediyordu.

Örgütlenme çalışmalarının aksamasında en büyük etken de bu idi.

TEKSTİL'e geçmesi için teklifte bulunulan bir kısım işçiler «Kalben sizinle beraberiz, amma sizin için HIRSIZ» diyorlar, inanmıyoruz amma açılan dâva sonuçlanmadan gelmeyeceğiz» diyorlardı.

Bunun yanı sıra 24 Temmuz Şan Sineması Genel Kurulunda, 19 Ağustos Ankara Genel Kurulunda bulunanlar ve tertipleri izleyenler tereddütsüz TEKSTİL'e geçtiler. Bunlar, yeni kurulmasına ve kasasında para olmamasın arağmen TEKSTİL'in tecrübeli yöneticilerinin başarı sağlığına caklarından emindiler. Böylece dört ay geçti. 1 Nisan 1966 tarihinde girişilen yetki uyuşmazlığında TEKSTİL ilân ettiği 75 işyerinden, yetmişinin Toplu İş Sözleşmesi yetkisini kazandı. Çeşitli oyunlar hileli giriş beyannameleri ve baskılarla Mensucat Santral Herko gibi beş işyeri dahil TEKSİF ilân ettiği 112 işyerinden 42'sinde Toplu Sözleşme yapma yetkisini almıştı.

UZUN süren yetki uyuşmazlıkları sonunda işverenler sendikası ile Toplu Sözleşme müzakerelerine başlandı. İstanbul'da iki sendika ile karşı karşıya gelen işverenler sendikası her iki sendikaya ayrı ölçüler altında sözleşme imzalatmak için bütün imkânlarını seferber etmişti. Bu arada TEKSİF çok büyük vaatlerde bulunduğu Mensucat Santral ve Aksu fabrikalarının işçilerini, birinci yıl 240, ikinci yıl 72 kuruş zamlı sattı. Bu iki işyerinde yapılan sözleşmeler artık ölçü olmuştu. İşverenler Sendikası bundan fazlasını vermemek için kuvvetli kozu yakalamış bulunuyordu.

Nihayet iki cephede mağlup olan TEKSİF

(Devamı 4. sayfada)

etme, beğendiğini seçip beğenmediğini değiştirmek gibi temel demokratik hakları ellerinden alındı.

A MAÇ; tezviri, iftira, hakaret, yıldırma kampanyaları ile işbaşına gelen yöneticilerin ömürleri boyunca seçilmelerini garantiye bağlamak, işbaşından uzaklaştırılmalarını imkân sız hâle getirmektir. Dolayısıyla, kendilerine baş eğer, uyduluk ederek şubelerde de işbaşına gelmiş «uydu» larının seçilmelerini sağlamak. Bunun içindir ki bu sayımızda yayınladığımız vesikayı, klişesini gördüğünüz yazıları, işyerlerinde asmaya başladılar.

Şimdi ne olacaktır?

Her işyerinde çalışan yüz üye için yalnızca 4 delege seçtirmekler, bu seçimde oy kullanılacak ama, nerede? Ve bu oyları kimler tasnif edecek?

Sen, artık iki yıl süreyle çalışmış olan şube yöneticilerinin seçimi için oy kullanamayacak, kongreye gidemeyecek, tenkitlerde bulunamayacaksınız.

Teksif yöneticileri fabrikalarda çalışan ve ezilen üyelerine hizmet etmediklerini, beğenilmediklerini, (Devamı 4. Sayfada)

DOSTLARLA DERTLEŞME

Demirtaş Ceyhan

Değerli hikâyeci ve mimar Demirtaş CEYHUN, bu sayımızdan başlayarak TEKSTİL gazetesine «Dostlarla Dertleşme» ler yazacak. CEYHUN'un ilk yazısı ikinci sayfamızdadır.

MEKİK

Yedi sayıdır yayınlamakta olduğumuz MEKİK * BİR SE-MİNERİN ARDINDAN yazı dizimizi bu sayıda 3. sayfamızda.

Tekstil yöneticileri Gemlik Viskoza Sanayii İşçileri Sendikasının genel kurul toplantısında.

Gemlik Viskoza Sanayii İşçileri Sendikası Yıllık Kongresi Yapıldı

GEMLİK Viskoza Sanayii İşçileri Sendikasının Kongresi, 3. Mart 1968 Pazar günü, saat 10 da Gemlik Sinemasında yapılmıştır. Kardeş sendikamızın kongresine, sendikamızı temsilen Genel Başkan Rıza Güven ve diğer yöneticiler katılmıştır.

Kongre, mahalli idarecilerin büyük bir kısmı, Türk - İş Birinci Bölge Temsilcisi Sayın Nejat Karacağil ve beraberindekiler tarafından izlenmiş «Teksif Bursa Şubesi» temsilen gelenler ise, sendikamızın Teksif'e bağlanmama kararı karşısında üzülmüşlerdir.

Yoklamayı müteakip Başkan Emin Bora bir konuşma yaparak kongreyi açmış, divan seçimlerinden sonra çalışma, hesap ve denetim kurulu raporları okunmuş, tenkitlere geçilmiş ve zaman zaman sert tenkitler yapılmıştır. Bursa'da çıkan bir gazetede sendikamızın Teksif'e iltihak edeceği haberini okuyan

bir hatibe, salonda bulunan bütün üyeler ve Sendika Başkanı «Hayır. Biz Teksif'e girmeyiz» cevabını vermişlerdir.

Olumlu geçen kongre sonunda seçime gidilmiştir. Yeni seçilen Yönetim Kuruluna başarılı çalışmalar ve, Gemlikli kardeşlerimize hayırlı olmasını candan dileriz.

«Beygir Eti,, ve bir bakan

Gözler açılıyor, artık biçimsel demokrasi edebiyatını bilinçlenen emekçi çok iyi değerlendiriyor. Binlerce emekçi doluluk ve birikim içindedir.

Abdullah SERT

TÜRK sendikacılığı belli bir dönüşüm çizgisine varmak üzeredir. 274 ve 275 sayılı Yasa'ların sevap ve günahları birtakım meseleleri ortaya koyarken, toplu sözleşme hakkı üzerine, grev hakkı üzerine bazı çevrelerde tezgâhlamalar yapılmakta; kıdem tazminatı üzerine nabızlar yoklanmakta, iki adım ileri bir adım geri politikası geçirekçe yapılmak istenilmektedir.

(Devamı 4. sayfada)

**DOSTLARLA
DERTLEŞME**

*Demir-tas
Ceyhan,*

Emekçi Dostlar, Merhaba!..

BUNDAN böyle her onbeş günde bir, buradaki dertleşeceğiz sizlerle. Ben görebildiklerimi anlatacağım, sizler de yazarsanız başınıza gelenleri, onlar da bana yol gösterecek.

Ama, öncelikle kendimi, sizlere tanıtmak isterim. Şehirleri, «kent soylular» denilen burjuvalar, yani tüccarlar, sanayiciler kurmuşlar. Fakat, bugün şehirlerin sahipleri artık onlar değil, emekçilerdir. Birinci inancım bu. Karşılıklı olarak anlaşalım; şehirler emekçilerindir, yani sizindir, yani bizimdir, hepimizindir. Fabrikatörün, ithalâtaçının, ihracatçının, komisyoncunun değilidir.

Demek ki, artık şehirlere, dolayısıyla yurdu muza, dünyaya, yani hayata misafirmiş gibi, onlar sanki başkasının malı imiş gibi bakmıyacağız. Karşılıklı olarak anlaşmamız gereken birinci şart bu. Evet bugüne dek, dünyanın nimetlerinden onlar (fabrikatörler, tüccarlar, komisyoncular) yararlanmışlar, mihnet, sıkıntı, fakrî zaruret ise emekçilere düşmüş. İnsanoğlu sahip çıkmazsa bir nimete, nimet insanoğluna sahip çıkmıyor. Atalarımızdan dedelerimizden bu yana, bu hep böyle olmuş. Bunu böylece bilelim bir kere...

ANALARIMIZ DOKURDU ELBİSELERİMİZİ

TOROS dağlarının eteklerinden kopmuş gelmiş kökümüz. Sonra da taşı toprağı altındır diyerek İstanbul'a yerleşmişiz. Bizim oralarda, analarımız dokur üstümüzdeki başımızdaki çulları. Bu nedenle, bizim oralara çulcu derler şehirliler. Şimdi öyle mi? Şimdilerde artık, sizlerin ellerinizin emeği, gözlerinizin nuru, alınınızın teri kumaşlar giyiyoruz. Sizlersiniz, insanları soğuktan koruyan, güzel gösteren kumaşları dokuyanlar.

«GECEKONDULARIMIZI YIKMAK İSTİYORAR»

GEÇENLERDE gazetelerde bir mektup çık-

Gerçek vergi reformu isteriz

1968 yılı bütçesi Meclisde müzakere edilirken büyük kavgalar çıktı. Tabanca kabzaları ve yumruklar konuştu; yaralananlar oldu. İrikıyımlar, zayıfları tabiatın lûtfundan gelenlere, hücum üstüne hücum çıkardılar. Bu dramatik oyun içinde; bütçe, nihayet oylandı. Ve kabul edildi. Fakat görüntülerden öyle anlaşılıyor ki, mesele umduğumuzdan başka. 1968 bütçesi ta.. uzaklakdan takmış kancasını çekip getiriyor zamları.. Bakın, boğucu bir ağırlıkla üstümüze abanırcasına geliyor. Fakirlerin tencerelerine şenlik. Yemek maliyeti yükselmiş. Ne çıkar, yükselirse onlarda alışıyorlar. İnsan sudan daha kolay çevreye uyarılmış!

Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığında gaza zammın tezgâhlanması ve bizim gibi uysallara şirin gösterilmesi için çok gizli tutulan çalışmalar yapılmışa başlandığını gazetelerden öğreniyoruz.

Devlet harcamalarında

gerekli parayı hükümet elbette milletten alacaktır. Ama fakirden bir kuruş zengininden bir kuruş gibi eşit ve garip vergileme tarzında yapılmamalı bu iş. Ölümlerde adalet, davranışta hakkaniyet hâkim olmalıdır. Aksi halde fakir vatandaşların huzurları kaçır.

İstismar edilmenin ezikliği çöker üstlerine...

Gerçek vergi reformuna yanaşmaması biz işçileri ciddiyetle düşündürüyor. Seneden seneye ertelenen asgari geçim indiriminin yaldızlı takdiminden sonra ortaya çıkan gerçek, bordro dan aldığı maaşla geçimini sağlayanları şaşkına çevirmiştir.

Her zaman olduğu gibi tekrar edeceğiz.. Fakirin tenceresinin maliyetini yük selden her tedbir, huzur değil huzursuzluk getirir. Bu milletin kazancı ölçüsünde vergi vermeyenleri ile vergileme bekleyen kaynakları var. Maliyecilerimiz bu imkânları milletin selâmeti adına değerlendirmelidirler.

Vur abalıya metodu ile kalkınma olmaz.

Bir grevin hikâyesi

Dikkati Çekecek Tatlı Sert Hareketlerin Zamanı Gelmişti

Hazırlayan : **FUAT P. NARBAŞI** yönetim kurulu üyesi

27 Temmuz 1967
Grevin 25.nci Günü:

olan ve Vilâyeti, Belediye'yi ve Emniyet kuvvetlerini rahatsız edecek hareketlerimizden olum

Sarayı önünde, üçüncü grup Sultanahmet'e incek, Vilâyetin bahçesinde 10.30 da buluşula-

rafları uzlaştırmak için bugüne saat 11.30'da Vilâyete davet etti. Artık işçi arkadaşlar gidebi-

ti. Mektubu, Zeytinburnu Veli Efendi mahallesi 75/9 sayılı sokakta, 35 numaralı evde oturan Muharrem KAPICI adındaki bir emekçi yazıyor. Mahallelerindeki 31 tane gecekonduyu, yıkma kararı almışlar ve kararı da kendilerine tebliğ etmişler. Yani, devleti elinde tutan beyler, evlerini başlarına yıkmağa çalışıyorlarmış. Muharrem kardeş, feryat ediyor. Evini yıkma kararı alan hükümetten, yardım istiyor. Hani bir söz vardır, anamı şapan kadı derler. Durdur kime anlatacaksın, Sahip çıkmazsan şehire, yani hayatına sahip çıkmazsan, sonunda da işin, evini yıkandan yardım istemeye kalır. Hiç yıkma kararı alan hükümet, yıkma kararından cayar da, sana yardım eder mi. Bir görsem bu Muharrem kardeşi, anlatacağım meseleyi bir bir. Arıyorum. Bu günlerde evine de gideceğim. Diyeceğim ki, Muharrem kardeş, biliyor musun ki, senin evini yıkabilmek için 965 yılında kanun çıkardılar milletvekili diye seçtiklerin. Ama kışta kıyamette, zemherinin ayazında çoluk çocuk açta kalmışsınız, umurlarında değil. Niçin? Çünkü, siz sahip çıkmamışsınız hayatınıza. Şehrinize, yurdunuza, toprağınıza sıkı sıkı dört elle sarılmamışsınız.

Yaaa... Dostlar, bunun sebepleri daha çok. Bundan sonraki dertleşmelerimizde, ucundan kıyısından göreceğiz. Konuşacağız.

Şimdilik sağlıcakla kalın.

Bütün Dünya'da Pamuk istihsalı Azalıyor

Milletlerarası Pamuk Müşavirleri Komitesi'nin son yaptığı hesaplamalara göre, bu yıl dünya pamuk istihsalı 47.3 milyon balyaya yaklaşacak ve geçen dönemdeki istihsalden 800.000 balya daha az olacaktır.

Amerika, Meksika ve Mısır'daki son hasarlar bu duruma sebebiyet vermiştir. Amerika'daki hasar 7.6 milyon milyon balyaya tesir etmiş ve bu dönem için hesaplanan istihsal; 1895 senesinden beri ilk defa olarak en düşük seviyeye düşmüştür.

Meksika'da bu yıl, 1966-67 dönemine kıyasla pamuk ekilen tarlalar daha azdır. Aynı şekilde, Mısır'ın istihsalinde de farkedilir bir düşüklük görülmüş ve geçen yılın 1.9 milyon balya istihsalı, bu yıl için 1.8 milyon olarak hesaplanmıştır.

İşçiler akşam geç vakitlere kadar, Mensucat Sanat, Yedikule İplik, Enboy, Boz Kurt, Akın Tekstil fabrikalarıyla Bakırköy ve Eyiüp muntikalarındaki işyerlerine grevin nedenlerini anlatan beyanname ve gazete dağıtılar. Dağıtım işine Kimya - İş Sendikası da iki arabası ve ekibiyle katıldı. Hareketlerine ne kadar teşekkür etsen azdır.

28 Temmuz 1967
Grevin 26.ncı Günü:

BUGÜN, grevci işçilere ikinci defa para ödenecek. Akşam saat 17 de Başkan ve Sabri Tıgılı geldiler. İşçiler kardaşların yüzleri gülmekte. Allah onları daima gülmekten ve muzaffer olmaktan ayırmasın. Saat 18.30'a kadar ikinci grev ödeneği olan 25 bin lira dağıtıldıktan sonra işçiler geçirmiş oldukları iki hareketli günün yorgunluğu ile sessizce grev yerinden ayrılırlarken tarihe grevli bir gün daha mâl oluyordu.

29 Temmuzdan 31 Temmuz'a kadar günler sakin geçti.

1 Ağustos 1967
Grevin 30.ncü Günü:

SİMDİYE kadar greve yüzde yüz dikkati çekecek veya kısmen de olsa sendikamızı başarıya götürecektir olumlu hareket yapılmadı. Grev komitesi topluca bu durumu görüşmek üzere sendikamızın Genel Merkezinde toplandı. Uzun süren müzakereler neticesinde, bütün hukukî yönleri gözden geçirildikten sonra 2 Ağustos Çarşamba günü sabah saat 10 da İstanbul Vilâyet bahçesi, 3 Ağustos Perşembe günü de Belediye Sarayı havuzunun işçiler tarafından temizlenmesi kararı alındı. Artık dikkati çekecek bazı tatlı sert hareketler yapma zamanı gelmişti. Çünkü, grev uzadıkça tarafların zarar ve ziyarı o nisbette yükseliyor, külfet ağırlaşıkça toplu sözleşme yapma imkânları da azalıyor. İlk bakışta cazip görünen fakat esasında kanunusz

lu sonuçlar alacağımızı umid ediyorduk. Kararımızı bildirmek üzere saat 17'de grev mahalinde işçi arkadaşları topladık. Kendilerine durumu kısaca izah ettik. Saat 18'de yapılan akşam yoklamasını müteakip işçiler evlerine giderlerken ertesi günün heyecanı içindeydiler.

2. Ağustos 1967
Grevin 31.nci Günü:

BİR gün evvelden kararlaştırıldığı gibi işçiler gerekli malzemelerle geldiler. İşçileri üç gruba ayırdık. Vilâyet te gidışimizin toplu hareket taşınması için, ilk grup Çemberlitaşa, ikinci grup Adliye

Saat 10. Kova ve süpürgelerle arabalara binen işçiler şimdiden dikkati çekmeğe başladılar. Program ümid ettiğimizden daha fazla alâka topluyor. Her üç grup da 10.28'de Vilâyetin bahçesinde buluştular. İşçilerle birlikte gelen meraklılar da bir hayli kalabalık. Daha evvel gazetelere haber verildiğinden 20'ye yakın foto muhabiri durmadan resim çekiyorlar. Toplum Polisi amiri gelerek, Vilâyet Hususî Kalem Müdürünün sendikacıları çağırıldığını bildirdi. Naci Temel'le birlikte gittik. Hususî Kalem Müdürü «Vali Bey vaziyeti öğrendi. Ta

miers ucun ve biz de grevci işçileri toplayarak Vilâyetin önünden ayrıldık.

Saat 11.30'da yapılacak toplantıya iştirak edecek olan İstanbul Emniyet ve İnci Şube Müdürleri, Genel Başkan Rıza Güven, Genel Sekreter Yunus Kara, Müfettiş Sabri Tıgılı, Şube Başkanı Naci Temel, İşveren Gabriyeloglu ve Avukatı ve ben Vali'nin odasına davet edildik. Kısa tanışma merasimini müteakip Sayın İstanbul Valisi tarafları yaklaşıtırıcı bir konuşma yaptı. Bilâhare Rıza Güven tarafından sözleşme safahatı hakkında geniş izahat verildi.

— Devamı var —

Grevci işçiler, İstanbul Vilâyetinin önünü süpürerek, toplumun dikkatini grev üzerinde toplamayı denediler. Bu davranışın sonucu olumlu oldu. Resimde Vilâyetin önünü süpüren grevçiler görülüyor.

Sendikadan Haberler

TOPKAPI ŞUBEMİZİN YENİ BİNASI ★ YALAN HABERDEN
MEDET UMANLAR ★ GÜNDE 380 KURUŞ ZAM ★ ÜZÜCÜ,
FAKAT... ★ SİYASİ BASKI TEHLİKELİ HAL ALIYOR

Beyoğlu Şube Sekreteri
* Topkapı Şubemiz yeni binasına taşınmış bulunmaktadır. Büyük bir salonu olan şubemizin yeri, Rami Kışlasının biraz ilerisindeki Deka - Tekstil Fabrikası ile As Kundura Fabrikasının karşısındadır. Gaziosmanpaşa, Sağmalcılar ve Küçükköy yolunun geçtiği merkezi bir yerde olan yeni şube binamız ile hizmeti işçinin ayağına götürme amacımız biraz daha gerçekleşmiş bulunmaktadır.

* Eyüp Şubemizce teşkilâtlandırılan işyerlerinden biri olan Şalom Baruh Lâstikli Mensucat Fabrikası ile toplu sözleşme imzalanmış bulunmaktadır. Böylece bu işyerinde çalışan üye kardeşlerimizin yevmiyelerine günde 380 krş. zam alınmış ve daha bir çok sosyal yardımlar sağlanmış bulunmaktadır. Toplu iş sözleşmesinin işçi arkadaşlarımıza hayırlı olmasını candan dileriz.

* Bundan bir müddet evvel satılık bir gazetede bir kaç kişi ile Teksit Beyoğlu Şube yöneticilerinin resmi çıktı. Resmin altında şöyle bir yazı vardı. «Sarper Çorap Fabrikasındaki işçiler yuvaya döndü.» İsminin başında işçi adı bulunan bu gazeteyi muhtelif işyerlerine postalayan ve dağıttıran Teksit, hâlâ yalan haberden medet umarak kendi kendini aldatmaktadır. Gerçek ortadadır. 300'e yakın işçinin çalıştığı Sarper Çorap Fabrikasında 104 işçi arkadaşımız, Teksit Sendikasının üyesi bulunuyordu. Bu arkadaşlarımız Noter vasıtasıyla Teksit'ten istifa etmişler ve gerçek yuvaları olan İstanbul Tekstil Sendikasına üye olmuşlardır. İşyerinde çalışan işçi kardeşlerimizin tümü sendikamızca temsil edilmektedir.

* Yedikule'de kurulu İleri Mensucat Fabrikası, geçenlerde bir siyasi tarafından ziyaret edilmiştir.

Son günlerde ismi ve resmi sık sık gazetelerde çıkan bu siyasi gittikden sonra Teksit Sendikası ile işbirliği yapan bir kısım kimşelerle birlikte, işyerindeki sendikamız üyelerine muhtelif baskılar yapılmış ve arkadaşlarımız sendikadan istifaya zorlanmıştır. Bu baskılara karşı koyamayan işçi arkadaşlarımız meselelerin önemini sendikamıza anlatmış ve büyük bir kısmı da işyerinden çıkışta şubemize uğrayarak tekrar sendikamıza dönmeye başlamışlardır. Bir sendikanın üyelerini baskı, yalan ve dolan ile istifa ettirmek için artık Teksit'i bir takım önemli siyasi kişilerle işbirliği hâlinde görmekteyiz. Bu tehlikeli bir gidiştir ve bu yolla sağlanması düşünülen başarı, başarı değildir ve olamaz.

* Başkalarına örnek olur diye üzücü bir haberi istemiyerek de olsa yazıyoruz.

Eyüp'de kurulu Yaşar Mensucat Fabrikası işçilerinin çoğunluğu sendikamıza üye olmuşlardı. Bu hareketli günlerde Teksit Sendikası ile işbirliği yapan işveren vekili, sendikamıza üye yaptı yapan işçilerden Hayrettin Yılmaz arkadaşımızı işten çıkarmıştı. Arkadaşımızın kanuni hakları alınmış ve iş buluncaya kadar boş olan Eyüp Şubemiz Sekreterliği kendisine verilerek çalışmalarına devam etmesi sağlanmıştı. Geçen hafta Cumartesi günü, Ayvansaray Çikvaşvili Fabrikasının önünde beyanname dağıtırken, o işyerindeki Teksit temsilcilerinden biri sekreter arkadaşımıza bir yumruk atarak içeri kaçmıştır. Fikre karşı fikirle karşı koymayı bilmeyen, ve yalandan başka bir sermayeleri olmayan bu insanlar hakkında biz fazla bir şey söylemiyoruz. Hadise adliyeye intikâl etmiştir. Kararı adalet verecektir.

MEKİK

Bir Seminerin ardından İftiralar... Hileler... Bunlar Yüzünden Sendikacılarımız İtibar Kaybediyor

BÜTÜN bu münakaşalardan sonra şunu eklemek isterim. Hem demokrasiyi isteyeceksiniz, hem de onun müesseselerine tahammülsüzlük edeceksiniz. Bunun adına tekâmül denmez. Konuşmacıların hepsi de demokrasi ve fikir hürriyetini kalbten isteyen kişilerdir.

Özet olarak:

1 — İşverenler 274 sayılı Sendikalar Kanunu ile 275 sayılı Toplu İş Sözleşmesi, Grev ve Lokavt Kanununu tadil ettirmek çabasında dırlar. Bu kanunlar onların çoğunu rahatsız etmiştir.

2 — Hükümet adı geçen kanunların tadil tasarılarını hazırlamak için hummalı bir faaliyet içinde dir.

3 — Görülüyor ki akademisyenlerde değişik cephelerden konuyu ele almağa başlamışlardır.

4 — Bazı baskı gruplarının da işçi sendikalarının aleyhine kanaat değişikliği yaptıkları olayları dikkatle izleyen gözlerden kaçmamaktadır.

5 — Bir kısım basın mensubunun - sayısı pek az olmakla beraber - işçi sendikalarının en küçük kusurlarını flaşla büyüterek aksettirdikleri görülmektedir.

6 — Kamu oyu işveren tezine hazırlanırken işçi sendikalarında rehabet içinde bir bocalama vardır. Rakip tasiyesi, murakabesiz idarecilik yapma

Bir İmparatorluğun Yıkılışı :

Namus Mücadelesi Zaferle Kapandı

BUNDAN bir kaç yıl önce, yâni 1965 senesinin son ayları.. Tekstil işçisi için kader birliği yapmış ve varını yoğunu ona vakfetmiş olan Teksif İstanbul Şubesi yöneticileri, onların omuzlarında yükselmiş ve bu İmparatorluğun bünyesinde parazit geçinmeyi adet edinmiş nankörler tarafından hırsızlıkla itham edilerek sendikadan atılmış

lardı. İşte büyük Teksif İmparatorluğunun ikiye ayrılışı.. İşçiye hizmeti gaye edindikleri için sendikadan atılan yöneticiler, ne olursa olsun bu gayelerini devam ettirme yollarını aramışlar ve bulmuşlar. Başka bir çatı altında kendilerine inananlarla birleşmişler. İşte tekstil işçisinin kaderi o an

dan itibaren değişmiş. Bir zamanlar sadece kader birliği yapmış ve yalnız işçi için mücadele etmiş bu yöneticileri şimdi bir çok mücadele beklemekteydi. Bunlardan en önemlisi, kötü bir silâh olarak Teksif yöneticileri tarafından kulanılan iftira ile mücadele idi. Kendilerine inananları kandırmak ve hayal kırıklığına uğratmak istemeyen

bu saf tertemiz yöneticiler, kendilerine ağır iftiralarla saldıranlara büyük bir sabırla göğüs gererek kendilerine zafer vadeden vicdanlarının seslerini dinlemekten usanmadılar. Elbet bu sesler bir gün ayyuka yükselecek ve zafer onların olacaktır.

DOĞRUSUNU söylemek lâzımsa, Teksif yöneticileri kendi bünyelerinde mevcut olan iftira silâhını hakikaten çok güzel kullanıyorlardı. Kendi kendilerini o kadar güzel kandırıyorlardı ki, kendi yaptıklarını unuttukları gibi, kendi üzerlerindeki çamuru bir başkasına rahatlıkla atabiliyorlardı. Ama bu oyunların ne zamana kadar devam edebileceklerini bilmiyorlardı. Zaman o kadar çabuk ilerledi ki.. So nucun ne olacağını bilmeden ve geride yaptıklarına bakmadan ve hattâ büyük bir gaflet içerisinde pusularını şaşırıklarının farkına bile varmadan ilerleyen engin denizdeki bir gemiye benziyorlardı. Bu saltanat gemisinin tayfaları artık «kara» değil, «İstanbul Tekstil» diye bağırıyorlardı. Ama onların kulakları sağır ve gözleri kördü. Ne duyuyor ne de görüyorlardı. Bir gün karşlarına tabiat çıktı. Onlar bunun da farkına varmadı. Ama o tabiat ki, haklıyı haksızı ayırmayı gayet iyi bilirdi. Onların attığı pis likleri yüzlerine gözlerine bulaştırdı.

İşte, adalet tecelli etti. Namus mücadelesi zaferle sonuçlandı.

Bir İmparatorluk yıkılıyordu. Teksif İmparatorluğu!. Yerine tertemiz ve dinamik bir İstanbul Tekstil doğuyordu.

İSMAİL GÜRKAN

sevda, ne yenşkin elemanların yok edilmesi, yâran ve partili himayesi, bazı hallerde «ne olursa bizim partiden olsun» sloganı, yer muhafazası için lüzumsuz ataklar yaparak çevrede huzursuzluk yaratmalar, yeni düzenin protokolda sendikacılara sağladığı itibarın lüzumsuz sarhoşlukları, güçlenen sendika maliyesinin meydana getirdiği refah vasatının verdiği hurs, buldukları memleketin en lüks eğlence yerlerinde protokolist gerekçe olmaksızın sık sık görünmenin başarı zannı, insan haklarına dayanan felsefe ile «benim de hakkım değil mi?» gerekçesine dayanarak sendikacılığın itibarını zedeleyici davranışlar, iftiralar hileler... iftiralar... Bunlar gibi olaylar yüzünden sendikalarımız çalışma istikrarını kaybetmişler, dolayısı ile de kamu oyundaki sempatileri azalmağa başlamıştır.

NETİCE :

İşçi sendikaları 1947- 1963 sendikacılık ruhunu canlandırmalı, kanunlaşmayan temel hakları kur tarma savaşı yanında kanunlaşmış hakları kaçırmamak için sağlam baraj kurmalıdırlar. Küçük hesaplar, arka oyunları, geri fikirler sahipleri ile birlikte bertaraf edilmeli, müesseseler ve toplum menfaatleri kurtarılmalıdır.

Teksif Yöneticilerini İyi Tanımamız Lâzım

TEKSİF'de sözde sendikacıyız diye geçinen bir sürü işsiz güçsüz kişiler, sadece kendi çıkarları için çeşitli kanallardan aldıkları direktifler, çirkin ve iğrenç iftiralarla Türkiye'nin güzide tekstil işçisini bu günkü duruma getirmişlerdir. Bu durumun fedakâr tekstil işçisine maddî ve manevî zararı akılların alamayacağı kadar çok olmuştur. Gelin, zalim Teksif yönetici kadrosunun işçilerin sırtında ne oyunlar oynadıklarını hep beraber inceleyelim.

Sayın tekstil işçileri! Dikkat ederseniz her fabrikaya, o fabrikanın işçisine hitaben özel beyanname dağıtılar. İstanbul'da ve Türkiyedeki fabrikaları düşünecek olursak, yüzbinlerce beyanname dağıtıldığı ortaya çıkar. Bu beyannameler işçiden kesilen para ile yapılır. Ayrıca beyanname dağıtmak için hususî tutulmuş çığırtaçlardan her subede 800 lira maaş alan üç kişi mevcuttur ki, bunları kimse seçmemiş, sadece şube yöneticileri ve Teksif İmparatoru seçmiştir. Böylece her işçiden kesilen paranın nereye gittiği meydana çıkmaktadır.

TEKSİF yöneticileri hususî gazete bastırıp dağıtmaktadırlar. Teksif'in gazetesi varken niçin işçi Postası Gazetesini para kuvveti ile bastırıp dağıtmaktadırlar. Bütün bunlar işçi menfaatine değil, sadece kendilerini sağlama bağlamak ve kanunsuz kongrelerle oturdukları yerde kalmak içindir.

Yine insafsızca ve çeşitli kanalların tesiriyle, işçiyi uyutmak ve aldatmak için tekstil sendikasının temeli olan İstanbul Tekstil Sendikası yöneticilerine sıkılmadan, iftira ve yalanlarla suiistimalleri olduğu iddiasıyla açtıkları davalar, adil ve yüce Türk Mahkemelerinde görüşülmüş ve karara bağlanmıştır. Mahkeme, yöneticilerimizin bir kuruş dahi suiistimalleri olmadığına karar vermiştir. Teksif'in bu dava için yaptığı mahkeme masraflarını da düşünenecek olursak, insanın insanlığından utanması geliyor. Kanunsuz ve usulsüz olarak, asil işçiden yana olan sendikacıları saf dışı etmek için Teksif Genel Merkez kongreleri ardı ardına yapılmaktadır. Mahkemeler kongrelerini iptal ettikçe bir yenisini daha yapmaktadırlar.

İŞTE kardeşlerim, yalancının mu mu yatsıya kadar yanar. Teksif yöneticilerinin maskesi düştü. Gerçek yüzleri meydana çıktı. Onbinlerce işçinin parasını sırf kendi çıkarları için har cayan bu kişileri iyi tanıyalım. Bir gün dahi beklemeden Teksif diye adlandırılan bu sendikadan ve sendikadaki zalim kadrodan ayrılıp, sendikacılığın temeli olan ve aydın bir kadroya sahip İstanbul Tekstil Sendikası etrafında toplanmasını bilelim.

Hepinize işlerinizde başarılar diler, saygı ve sevgilerimi sunarım.

VASFİ KAP
Mısırlı Trikotaj Fabrikası
Sendika Baş Temsilcisi

Omer
Salih
Var'ı
Kaybettik

Ömer Salih Var, sendikaların 1947 de kuruluş toplantılarına iştirak etmiş, sendikamızın Anadoluhisar şubelerini kurarak uzun müddet idareci olarak çalışmıştır. Daha sonraları idareciliği genç akadaşlara devrederek üye olarak kalmıştı. Anadoluhisar Halat fabrikasında 30 sene den beri usta olarak çalışmakta idi.

Gerek muhitinde, gerekse fabrika işçi ve idarecileri tarafından çok sevilen bu değerli arkadaşımızın 22 Şubat 1963 Çarşamba günü ani ölümü sendikamız idarecileri ve üyelerimiz arasında derin üzüntü yaratmıştır.

Arkadaşımıza Allah'dan rahmet, kederli ailesine sabırlar dileriz.

BAŞYAZI**Büyük Maç Yaklaşırken**

(Başarafa 1. sayfada)

diğer 42 işyerinde de ayrı şartlarla sözleşme imzalamak zorunda kaldı.

Sıra TEKSTİL'in yüzde oranında zam teklifinin müzakeresine geldiği zaman, İşverenler Sendikası temsilcileri bu çok haklı teklif ve gerekçeler karşısında söyleyecek söz bulmakta güçlük çektiler. Amma çok haklı olarak «biz bir kısım üyelerimiz adına TEKSİF'le seyyanen 240 kuruş olarak anlaşmaya vardık. Sizinle başka biçimde anlaşma yapamayız, aksi halde üyelerimiz arasında ayırım yapmış oluruz ki, bunu düşünmek bile doğru değildir» dediler.

TEKSTİL temsilcileri bu çok haklı taleplerinin kabulü için ısrar edince, ipler gerilmeye başladı ve nihayet uyuşmazlık çıktı. Uyuşmazlık tutanağının imzalanması üzerine İşverenler Sendikası yeni hal şekilleri aramak ve muhtemel bir grevi önlemek için çareler aramağa başladılar. Uzun ve çekişmeli geçen müzakereler sonunda işverenler sendikasının her iki sendikaya aynı ölçüler içinde hak vermesi prensibi yıkılmıştı. TEKSTİL sözleşmede üstünlük sağlamıştı. Sözleşmenin temel haklar bölümünde de ücret zamlarında da Zafer TEKSTİL'in oldu. TEKSİF'in iki yılda elde ettiği 312 kuruş zammı TEKSTİL birinci yıldan başlamak üzere kabul ettirmişti.

İstanbul İşçileri ve İşverenleri arasında bomba tesiri yapan bu sonuç üzerine TEKSİF, İşverenler Sendikası ve işverenler yarınları için plân yapmak ve çığ gibi büyüme istidadı gösteren TEKSTİL'i güdük bırakmak için işbirliği yaptılar.

İşkolu seviyesinde imzalanan Toplu İş Sözleşmesi bu düşünceden doğdu. Hiç sebep yokken işyeri seviyesinde imzalanan Toplu İş Sözleşmelerinin uygulandığı işyerlerinde zam almayan TEKSİF

Beygir Eti Ve Bir Bakan

(Başarafa 1. sayfada)

Emeğe yönelmiş pazarlıkçılar, bu pazarlığı gerçekleştirmek için nelere girebilirler, neler yapabilirler? Düşünülecek ve incelenilecek çok önemli bir konu. Ama bunun yanında ne Türkiye dünün Türkiyesidir ve ne de emekçi artık dünün emekçisidir. O artık yaşantısının bilincine varmakta, olayları, kişileri değerlendirme yeteneğine kavuşmaktadır. Bu gelişimi, bu evrimi ve atılımı hâkim sınıfın bazı sunî tedbirleri, özellikle iki adım ileri, bir adım geri politikası uzunboylu etkileyemeyecektir.

İş Kanunu'nun 13. maddesine göre istediğin zaman işçiye yol ver, ama Anayasa'nın 42. maddesindeki «Devlet, çalışma hayatının kararlılık içinde geçmesi için her türlü tedbiri alır» hükmünü kulak arkasına at; (Emekçi, çalışma hayatının kararlılık içinde geçmesinin, iş teminatı olduğunu artık bilmektedir)

İş Kanunu'na işçiyi istediğin zaman atmak için «sataşma» gibi «gözdağı» gibi kaypak terimleri koydur, sonra İş Kanunu'nun 17. maddesine göre haklı sebebe binaen iş akdini feshettim diye hukukun arkasına sığın;

Asgari Ücret Komisyonu'nun tekstil iş kolunda İstanbul için tesbit ettiği saatte 200 kuruş asgari ücreti, İş Kanunu'na son anda koyduğunu bir hükümle durdurt, işçinin saatte 50, günde 400 kuruşunu elinden al.

Kıdem tazminatını kaldırmak için, bu tazminatın varoluşu nedeniyle en ufak ilgisi olmayan ve bir anlamda «sadaka» niteliğindeki işsizlik sigortası tasarısını Amerikalı dostuna hazırlat;

Toplu iş sözleşmesi ve grev haklarını kuşa benzecek yeni taslaklar hazırla, ayakoyunları düşün; Emekçi'den vergiyi al, erbab-ı ticaret ve de komisyoncu beylere alabildiğine at koşturt, vergi kaçırt;

İnhar tazminatını, kıdem tazminatını, yıllık için 2 yıl Mahkeme kapılarında emekçiyi koşturt, izin ücretini vermeyen işverenden bunları almak canından bezdir;

Daha bir yığın ayakoyunlarıyla yeni tezgâhlamalara giriş ve «işçi kardeşlerimiz, Türkiyemiz tekâmül ediyor» diye demokrasi nutukları atarak Türkiye'de sosyal adaletin sağlanacağını ileri sür.

Bunu emekçi yutmuyor artık.

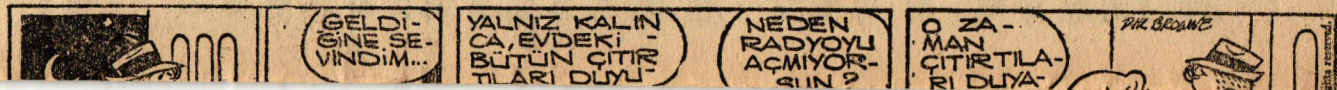
Böyle biçimsel demokrasi heveslilerinin iki adım ileri, bir adım geri politikasını emekçi görüyor artık.

Ve bir sendika kongresinde İşçi Hıdır çıkıyor, soruyor: «... 20 senelik işçiyim, 25 lira brüt ücret alıyorum. Altı nüfusuz, bir odaya 175 lira kira veriyorum. Asgarî ücret onüçbuçuk lira. Altı lira yevmiyeyle kaçak işçi çalıştırılıyor. Ne yapıyorsunuz bunlara? Etin kilosunu 15 liraya yiyoruz, hem de beygir etinin. Ne yapıyorsunuz bunlara? Ben deri işçisiyim, gün girmiyen yerde sabahtan akşama kadar çalışıyorum. Sen görmemişindir Kazlıçeşme'yi sayın Bakanım? Ne dersiniz, ne yaparsınız bunlara? Bunları konuşun sayın bakanım. Yoksa ona buna komünist demeyin, herkes Türk'tür. (*)»

Hıdır gibi binlerce emekçi aynı doluluk ve birikim içindedir. Gözler açılıyor, biçimsel demokrasi edebiyatlarını bilinçlenen emekçi çok iyi değerlendiriyor artık. Emekçi, Anayasa'yla her yönüyle korunmuş alın terinin karşılığını istiyor. Gerçek demokrasinin bu temel üzerine kurulabileceği bilincine kavuşuyor artık.

Tekstil işçisinin de bu gerçek demokrasi şuurlanması içinde olduğuna inanıyorum.

(*) Bu sözler, Deri - İş Sendikası'nın 25 Şubat 1967 25 Şubat 1967 günü İstanbul'da yapılan Genel Kurul toplantısında deri işçisi Hıdır Tanrıverdi tarafından Çalışma Bakanı'na yöneltilmiştir. Şive dışında fikir ve sözler aynen aktarılmışa çalışılmıştır.

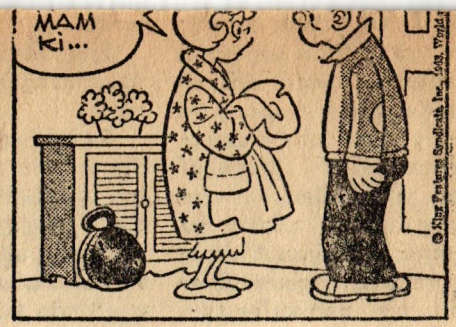
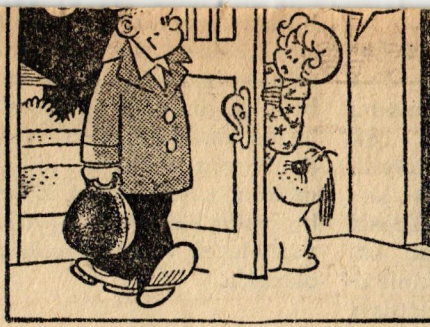
üyelerine saatte bir kuruş tazla zam sağlandı. Bundan sonra tamamen uydu hale gelen TEKSİF işverenlerin desteği ile ayakta kalabildi.

ÜÇÜNCÜ dönem Toplu İş Sözleşmesinin yapılmasına yedi ay var. Sendikaların örgütlenmesine karşı tarafsız kalan işverenler yanında, bütün köprü başlarını TEKSTİL'e karşı harekete geçiren işverenler çoğunlukta. HIRSIZLIK iddialarının yalan olduğu Mahkeme kararı ile anlaşıldı. Şimdi başka yalanlar dolaştırılıyor.

Bütün bu oyunlara rağmen bütün İstanbul işçilerinin TSKSTİL'e geçme arzuları gözden kaçmıyor.

Biraz feragat biraz cesaret işi halledecektir. Eylül ayında yeniden Büyük Maç'a girilecektir.

BU Maç da kazanmak için bütün gücü ile çalışan TEKSTİL yöneticileri iki kuvvetle karşı karşıyadır. Bunlardan biri İşverenler Sendikası, diğeri de İşveren ve Hükümetin uydusu halindeki TEKSİF'tir. Bu maçta en büyük görev taraflara düşmektedir. Bu taraflar işçilerdir. Her işyerinde büyük kaynaşma vardır. Bu kaynaşmalar TEKSTİL'e geçmek arzusunun karşı yapılan baskılarla durdurulmağa çalışılmaktadır. Eğer her işyerinde basiretle işçileri kanalizasyon edecek öncüler çıkarsa zafer TEKSTİL'in ve dolayısıyla TEKSTİL İşçilerinin olacaktır. Aksi halde geçen yıl 240 kuruşa satılan onbinlerin, bu yıl kaç satılacağını şimdiden kestiremeyiz.

Bektaşî Fıkraları

Kapı

Bektaşî babası bir gün evine dönünce ne görsün, yokluğunda birisi gelip evinin kapısını söküp götürmüş. Sağa sormuş sola sormuş, komşular «biz görmedik erenler» deyip çıkmışlar. Baba Erenler bir hisim doğru mahalle mescidinin yolunu tutmuş, kaldır küldür sökmüş mescidin kapısını, getirmiş çalınan kapısının yerine takmağa.

Durumu görenler:

— Erenler ayıp değil mi, demişler. Allahın evinin kapısını söktün?

Bektaşî gülmüş:

— Yahu, demiş. Bizim kapıyı kimin söktüğünü ben bilmiyorum, ama Allah nasıl olsa bilir. Ben onun kapısını aldım, o da benim kapımı çalandan al-sın, kendi evine taksın, ben-den tarafı helâl hoş olsun.

Dua

Bektaşinin para işleri ge-ne bozuk gidiyordu. Düşün-dü taşındı hayatında bir ke-re şu camiye gideyimde bir deneyeyim bakalım dedi, kalktı camiye gitti. Elini aç-ıp dua etti:

— Ya ilâhî, dedi. Halimi biliyorsun, maddî müzaya-ka içindeyim. Bana biraz para bolluğu nasip eyle, şu borçları ödeyip, âleme re-zil olmaktan kurtulayım. Sen beni bilirsin ya ilâhî, bu ilk ve son gelişimdir. Ve-rirsen ne alâ, ben yüz-süz değilim, öyle herkes gibi beş-ründe bir kere vermen ye-ter. Vermezsen ya ilâhî on-dan da sen utan ben de o zaman başka kapıya gide-rim, sana hiç gelmem.

Allah Bilir ...

İçki yasağı, şarap içmek-te yasak, yapmakta. Bağbo-zumu zamanı Bektaşî gizli saklı şarap yapıyor, tebdil gezen sultan dikilmiş başı-na:

— Ne yapıyorsun eren-ler, demiş.
— Sirke kuruyorum.

— Bilirim, demiş.
— Bilir misin?
— Peki ya sirke olacağı na şarap olursa?

Bektaşig ölmüş, umutlu umutlu:

— Eh, demiş. Orasını da Allah bilir artık.

Grev - Özgürlük - Devlet

* Toplumun kendi çıkar-larını işçilerin özgürlüğünden önce tutması kabul edilemez.
* İnsanları tamamen kötü buldukları şartlar altında çalış-maya zorlamak, özgürlüğü ortadan kaldırmaktır.

* Tabiatıyla genel ya da kıs-mî grevin topluma zarar ver-diğini inkâr etmiyorum. Fak-kat sendikalar, düşündükleri ada-lete erişebilmek için savaşı-yorlarsa, ağır ve hareketsiz hal kab unun nezaketini bildirme-liler. En etkili harekete geçiri-ci araç bu. Bu amacın gerçek-leşmesi için de grev halkı sıkıntıya sokmalı. Zira bu kabili-yetsiz dev, mükellefiyetlerini sıkıntıya girerek hatırlıyor an-cak.

* Grev hakkını kısıtlamak, sanayi patronlarına imtiyaz ta-

nıdır. Daha da derine inilir se halk sıkıntıya düşmesin di-ye işçiyi patronların öngördü-ğü kötü şartlar altında çalış-maya zorlamaktır. Özgürlüğü böylesine boğmakta da hiçbir adalet duygusu bulunamaz.

* İşverene sonsuz çalışmaya isteme hakkı tanıyan devlet iş-çinin mutlu olma imkânını e-linden almış demektir.

* Devlet, sosyal ihtiyaçları yeterince karşıladığı ölçüde va-tandaşların kendisine itaat et-mesini isteyebilir.

Harold J. Laski

Bu düşünceler, yazarm Dö-nem yayınları arasında çıkan Düşünce Özgürlüğü ve Remzî Kitabevi yayımları arasında çı-kan Politikaya Giriş adlı kitap-larından aktarılmıştır.

Teksif'te seçim oyunu

(Başaralı 1. sayfada) sevilmediklerini bildikleri için senin karşına çıkmak-tan korkuyorlar.

Sevgili meslektaş. Çalış-malarını Tenkit etmeyisin, aleyhlerinde oy kullanma-yasın diye işte böyle Tüzük oyunları ile seni bir defa daha yanıltmak istiyorlar. Sen ki aidaat vermekte ve onların çalışmalarını tem-in eden sendikaların asıl ü-yesisin. Amma senin kar-şına çıkmaya yüzleri olma-

yanlar böylece seni saf dı-sı ederek kendi seçimlerini sağlama yollarını aramak-ta ve tatbik etmektedirler.

Sendikalar Demokrasi düzeninin vaz geçilmez un-surlarıdır. Amma demokra-siden ayrılanlara da senin söyleyecek sözün olmalıdır. Bu söz bu gibi tertip ve o-yunları oynamak isteyen-lerle onlara yardım eden uydularını o çatinin altında yalnız bırakmak olmalıdır.

Anayasaya ve sendikalar yasasına aykırı maddeleri tüzüğe koydurmak sureti ile seçimlerini garantiye bağlamak isteyen tertipçile-re ezilen, mağdur edilen ve seçme, seçilme hakları elin-den alınan emekçiler ola-rak en iyi cevabı vereceğin-den eminiz.

Bu cevap İstanbul Teks-til işçilerinin yarınlarının teminatı ve demokrasiyi sa-vunmak olacaktır.